

На сесії Верховної Ради СРСР

МОСКВА. (ТАРС). 17 листопада у Великому Кремльському Палаці почала роботу шоста сесія Верховної Ради СРСР одинадцятого скликання. О 10 годині ранку відкрилося спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей.

Оплесками зустріли депутати і гості товариші Горбачова М. С., Алієва Г. А., Воронікова В. І., Громика А. А., Зайкова Л. М., Кунаєва Д. А., Лігазова Є. К., Рижкова М. І., Соломенцева М. С., Чебрикова В. М., Шеварднадзе Е. А., Щербинського В. В., Демичева П. Н., Долгих В. І., Ельцина Б. М., Слюнькова М. М., Соколова С. Л., Соловйова Ю. П., Талізін М. В., Бірюкову О. П., Добриніна А. Ф., Медведева В. А., Ніконова В. П., Разумовського Г. П., Капітонова І. В.

На порядку денному сесії — питання про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1987 рік і про хід виконання плану в 1986 році; про Державний бюджет країни на 1987 рік і про виконання бюджету за 1985 рік; про діяльність Комітету народного контролю СРСР; про проект Закону СРСР про індивідуальну трудову діяльність; затвердження Указів Президії Верховної Ради

З доповіддю в першому питанні порядку денного виступив перший заступник Голови Ради Міністрів СРСР, Голова Держплану СРСР депутат М. В. Талізін.

Сесія Верховної Ради, підкреслив доповідач, проходить у знаменний час. Процес всебічної перебудови нашого суспільства, початий на основі рішень квітневого (1985 р.) Пленуму ЦК КПРС, програмних настанов ХХVII з'їзду КПРС, набирає сили, набуває дедалі ширшого розмаху і глибини. Вироблений партією курс на прискорення соціально-економічного розвитку, на якісні зміни в житті радянських людей схвалює і підтримує наш народ. Нарощування темпів розвитку вперед здійснюється шляхом максимальної мобілізації резервів, кращого використання виробничого потенціалу, підвищення ініціативи і творчості мас, зміцнення дисципліни і порядку.

Підсумки виконання плану за 10 місяців 1986 року показують, що в результаті трудових зусиль радянських людей, великої організаторської роботи партії прискорення соціально-економічного розвитку дістає своє втілення. Досягнуто високих темпів практично в усіх галузях народного господарства. Одержано найвищий у 80-і роки приріст національного доходу і промислового виробництва.

Вироблений національний дохід збільшився на 4,3 процента, обсяг промислового виробництва — на 5,1

процента. Збільшилося виробництво зерна, інших продуктів сільського господарства. Економіка країни у найважливіших напрямках виходить на рівень середньорічних завдань п'ятирічного плану.

Говорячи про особливості плану на 1987 рік, депутат відзначив, що наступний рік матиме надзвичайно важливе значення в розвитку народного господарства, виконанні п'ятирічного плану в цілому. Це рік широкого застосування нових методів соціалістичного господарювання.

Доповідач дав загально-економічну характеристику плану, підкресливши, що намічені на рік найважливіші показники відповідають завданням п'ятирічного плану і виводять економіку на закладені в ньому середньорічні темпи зростання. Передбачаються заходи щодо підтримання на необхідному рівні обороноздатності країни.

Вироблений національний дохід збільшиться на 4,1 процента проти 3,9 процента за планом на 1986 рік, продукція промисловості — на 4,4 процента проти 4,3 процента. Розвиток економіки базуватиметься на більш повному використанні інтенсивних факторів. Продуктивність суспільної праці збільшиться на 4 проценти.

З наступного року докорінно змінюються вимоги до контролю якості, запроваджується державне приймання продукції. Питання поставлено принципово: неякісна продукція народному господарству не потрібна і прийматися не буде. Передбачається значне посилення соціальної спрямованості плану. На підвищення народного добробуту направляється приблизно три чверті приросту національного доходу. Передбачено здійснити комплекс заходів, які охоплювали б усі сторони життя радянських людей, прискорити порівняно із завданнями п'ятирічки розв'язання важливих соціальних питань. Намічається спорудити житлові будинки загальною площею 126,2 мільйона квадратних метрів.

Важливо гармонійно поєднувати територіальний і галузеві начала в розвитку економіки, нарощуючи вклад республік, країв і областей у зміцнення єдиного народного господарського комплексу країни. В плані передбачаються конкретні завдання щодо розвитку кожної республіки.

Депутати заслухали доповідь Міністра фінансів СРСР депутата Б. І. Гостева. На розгляд Верховної Ради СРСР Державний бюджет СРСР подається по доходах у сумі 435,5 мільярда карбованців, по видатках — 435,3 мільярда карбованців. Потім на роздільних засіданнях палат почалися дебати.

Байдужості немає місця

Ознайомившись із Зверненням представників всіх комсомольських поколінь до юнаків та дівчат республіки, хочемо висловити свою думку з цього приводу. Перебудова, яка відбувається в країні, стосується кожного з нас. В нашій першій всьому дванадцяті хлопців та дівчат. Однак молодь наша вміє працювати — це видно по результатах роботи. Комсомольці М. Писенко, Г. Хлапаченко, О. Гриза, О. Перін — це ті, хто з готовністю включилися у перебудову.

Активно діє комсомольсько-молодіжний колектив, який складає основу спільнотної організації. Він постійно серед кращих у змаганні КМК району. І нині маємо непогані результати, — зокрема, протягом року виробили понад тисячу тонн цільної молочної продукції, 260 тонн казеїну, що значно вище зобов'язань.

На заводі успішно про-

Молодь області ділом відповідає на Звернення представників усіх комсомольських поколінь до юнаків і дівчат республіки

довжується реконструкція. Незабаром стане до ладу цех фасованої продукції. Важливо, що до цієї справи комсомольці теж доклали рук.

Я і мої товариші зробимо все від нас залежне, щоб своїм новаторством і пошуком, самовідданою працею зміцнювати могутність Батьківщини, як до того закликають автори Звернення. Нині першочерговим для молоді засадою є завдання дальшого підвищення продуктивності праці і якості продукції. Дечого вже зуміли досягти. Зокрема, продуктивність протягом нинішнього року зросла майже на 10 процентів.

О. КОНЕВА,
секретар комсомольської організації Бобринецького маспозаводу.

Молодь повинна знати

Я з хвилюванням прочитав у пресі Звернення представників усіх комсомольських поколінь до юнаків

та дівчат республіки у зв'язку з 68-ю річницею Ленінського комсомолу, підготовкою до ХХ з'їзду ВЛКСМ, ХХV з'їзду ЛКСМ України. Його підписали знатні люди республіки, що принесли їй славу у різні часи. Сивий ветеран, мудрий від самого життя наставник і зовсім ще молодий Герой Радянського Союзу — усі вони бачать загрозу могутності держави у нерозривному єднанні поколінь, тісному зв'язку історії і сьогодення. (До речі, надзвичайну гордість викликає те, що Звернення підписали два наші земляки — Герой Радянського Союзу Валерій Гринчак і лауреат Республіканської комсомольської премії імені М. Островського вчитель Віталій Завіна).

У дні наших радянських свят в кожному робітничому колективі проводяться урочисті збори, вшановують ветеранів і передовиків праці. Це природно — на них ми рівняємось, у них вчимося. От, скажімо, у нас в Помічній. Сьогоднішнє покоління рівняє крок на наших славних орденосців, нагороджених орденом Леніна — О. О. Мартинюка, О. Ю. Кіркова, В. Т. Крохмалю; нагороджених орденом Трудового Червоного Прапора — І. Г. Березов-

ського, А. А. Віколу, С. П. Мокряна, В. П. Тягаєнко, В. П. Цюпу, Л. Ф. Кузьменка. І дуже правильно, що до активізації виконання завдань соціально-економічного прискорення, планів XII п'ятирічки закликають представники усіх комсомольських поколінь. Крім усього, це ще й прекрасний виховний момент.

І ось про що подумалося. Ми йдемо назустріч 70-річчю Великого Жовтня. Кожний виробничий колектив, і молодіжні зокрема, узяв підвищені соціалістичні зобов'язання. А працівники культури все ще не можуть знайти своєї точки прикладання. В перебудові ідеологічної роботи, про що наголошувалося в партійних документах, своє слово повинні сказати клуби і бібліотеки. На мою думку, саме вони повинні організувати живий діалог між представниками різних поколінь, між героями праці і тими, хто в XII п'ятиріччю розпочав свою трудову біографію.

Разом ми, батьки, сини і внуки, крокуватимемо в ногу з п'ятирічкою, щоб виконати і перевиконати її.

О. КОРНИЦЬКИЙ,
ветеран війни і праці.
Добровеличківський район.

НТП: ЗНАННЯ, УМІННЯ, ТВОРЧІСТЬ

Дещо про форму і конкретну справу

Підвищити творчу активність молоді — один з основних напрямів роботи комітетів комсомолу, який визначатиме конкретний внесок комсомолу у вирішенні грандіозних завдань, що стоять сьогодні перед країною.

Для виконання їх Кіровоградський міський комсомолу розробив комплексну програму залучення комсомольців і молоді обласного центру до боротьби за прискорення науково-технічного прогресу, який охоплює поле діяльності комітетів комсомолу, Рад молодих спеціалістів, НТТ і ВТБР.

Одним із шляхів підвищення творчої активності молоді є, перш за все, умовою організоване соціальне змагання.

На кіровоградському заводі «Гідросила», наприклад, у всіх цехах і підрозділах є вповноважені, що нарівні з керівниками виробничих підрозділів відповідають за раціоналізацію, ведуть чіткий облік рацпропозицій, забезпечують їх своєчасне впровадження. За таких умов набагато простіше працювати і комсомольським бюро, які підтримують з ними тісний зв'язок, слід-

кують за строком проходження рацпропозицій, молодих новаторів усіх необхідних інстанцій. У випадку якогось порушення чи зловживання штаб «КП» направляє тривожний сигнал на адресу заводської ради ВТБР і того керівника, який затримує впровадження рацпропозицій.

Окремо хотілося б зупинитися на організації роботи школи молодого раціоналізатора. Для того, щоб молодий новатор відчув необхідність і потребу в ній, треба відповідально планувати її роботу, яка повинна бути тісно прив'язана до умов виробництва: знати всі «вузькі місця» на підприємстві. Однією з цікавих форм роботи є проведення науково-практичних конференцій з молодими спеціалістами, де всі питання вирішуються колективно. Оскільки такий підхід до справи приносить дієву практичну користь, він і стає тією конкретною справою комсомолу, про яку ми зараз так багато говоримо.

М. ЦИГУЛЬСЬКИЙ,
другий секретар Кіровоградського міського ЛКСМУ.

Член комсомольського бюро, майстра цеху № 4 Кіровоградського заводу «Гідросила» Олександра ХАРЧЕНКА залесено на заводську Дошку пошани.

Фото М. САПОВАЛА.

ОБИРАЄМО НЕСПОКІЙ

В ОБЛАСТІ ПОЧАЛИСЯ ЗВІТНО-ВИБОРНІ МІСЬКІ І РАЙОННІ КОМСОМОЛЬСЬКІ КОНФЕРЕНЦІЇ

Обов'язок кожного комсомольця, кожної комсомольської організації — визначивши своє місце у пербудові, конкретними справами підтримати лінію партії на прискорення соціально-економічного прогресу. Про це говорив у звітній доповіді на XXVII міській звітно-виборній конференції перший секретар Знаменського міського комітету комсомолу М. Давидов. І він, виступаючи в обговоренні доповіді оцінювали зроблене за звітний період критично і самокритично, не минаючи увагою і позитивного досвіду діяльності комітетів комсомолу, який поки що не став надбанням усіх.

У день конференції Палац культури залізиничників мав особливо святковий вигляд. Окрасою просторого холу, де відбулася реєстрація делегатів (а їх, як і передбачалося, прибуло 728 чоловік), стали виставки продукції підприємств міста та району, робіт юних умільців, фотогазети, які розповідали про виробничі, спортивні досягнення молодих робітників і колгоспників.

На конференцію прибули найактивніші з комсомольців району, ті, хто, як сказав на початку своєї доповіді М. Давидов, під час звітно-виборних зборів у первинних організаціях рішуче виступали проти недоліків, вносили ділові пропозиції, які ще належить втілювати в комсомольській роботі на місцях, здійснюючи пербудову у комсомолі.

За звітний період міська комсомольська організація зросла на 60 чоловік. А от що можна сказати про якісні зрушення в роботі? Як зазначив і доповідач, і виступаючи, вони відбуваються ще повільно. Взяти хоч би й досягнення сотень молодих передовиків. Називаючи їхні імена з трибун різних молодіжних форумів, копіруючи їхніми досягненнями, комсомольські ватажки міста й району далеко не завжди намагаються виникнути в проблеми виробництва, допомогти молодим майстрам у їх вирішенні. Іноді вони виправдовуються тим, що комітети комсомолу не мають достатньої ваги, щоб разом з адміністрацією вирішувати виробничі питання.

Забігаючи наперед, за-

значимо: вже тут, на конференції, таким першочисним комсомольським працівникам і активістам прозвучала недовозначна порада: не чекайте, поки адміністрація першою зробить крок вам назустріч.

З виступу Петра БІЛОУСА, машиніста локомотивного депо:

Дбаючи про зростання авторитету своєї комсомольської організації, ми взяли за організацію посвячень у молоді машиністи кращих помічників машиністів — членів ВЛКСМ. Передаємо їм право на водіння електровоза в урочистій обстановці: документ про це щоразу вручає молодому залізничникові машиніст-наставник.

Комітет комсомолу поставив перед керівником депо питання про те, щоб стажування молодих машиністів проводилося за умови, коли їх рекомендує й позитивно характеризує і комсомольський комітет.

Треба сказати, що це не єдиний приклад участі спільчани в управлінні виробництвом. Так, в колгоспі «Заповіт Леніна» комсомольський комітет не лише має право голосу при розподілі нової техніки, але й здійснює контроль за її бережливим, ефективним використанням, суворо питаючи з тих молодих людей, які не по-хазяйському ставляться до неї.

Отже, позитивний досвід є. Але на звітно-виборній конференції значно більше уваги було приділено недолікам. Адже формалізм, який сьогодні присутній в роботі цілого ряду спільчани-

ських комітетів міста й району, в першу чергу негативно позначається на інтересі рядових комсомольців до колективних справ. Причому, саме такий вплив на молоді мав формальний підхід до організації КМК в колгоспах імені Ульянова, імені Леніна, «Путь Ілліча», де комсомольці навіть не здогадувалися про їх існування. З наявних на попередній конференції комсомольсько-молодіжних ланок по вирощуванню кукурудзи насправді таких діяло в районі тільки сім.

РЯДКИ З ДОПОВІДІ:

«Грішать формалізмом у створенні КМК й організації соціалістичного змагання в комсомольських організаціях колгоспів імені Шевченка, «Україна», міськзобуткомбінату, ПМК-133. Безпринципну позицію в цьому питанні займав до недавнього часу й відділ комсомольських організацій міському комсомолу...»

Про формалізм і пов'язану з ним недобросовісність у роботі говорила й передождарка з колгоспу «Союз» Марія Коваленко, яка розповіла про ряд недоробок, залишених на повозбудованій вулиці Молодіжній в селі Казарія будівельниками районної міжгосподарської будівельної організації. А механізатор колгоспу імені Кірова Іван Голованов наголосив на тому, що комсомол повинен виховувати у кожного спільчанина почуття відповідальності за зроблене.

В унісон загальному тонові розмови на конференції прозвучали слова, вголослені з комсомольським зав'язанням присутнім на конференції ветераном комсомолу Героєм Соціалістичної Праці І. Г. Ткаченком:

«Ленін підкреслював, що не можна навчитися комунізму тільки з книг, не можна виховати відповідальності, не доручивши відповідальних справ... Вдавайтеся у ці слова Ілліча!».

Нині, — і про це недовозначно говорили на міській

звітно-виборній конференції доповідач і виступаючи, — головним завданням є пробудити у всіх комсомольців прагнення працювати творчо, ініціативно, спрямовуючи свої зусилля на живі, потрібні суспільству справи. Констатації, що так працюють поки що не всі, на сьогодні явно не досить.

РЯДКИ З ДОПОВІДІ:

«Ми не можемо сказати, що дали вихід творчим можливостям молоді. За 10 місяців минулого року вироблено 128 раціоналізаторських економічних ефектів 48 тисяч карбованців, що значно менше, ніж за відповідний період 1985. Практично відійшли від цієї роботи комітети комсомолу Сабліно-Знаменського цукрокомбінату, вагонного депо, колійної машинної станції № 63...»

Отже, адреси, де потрібно оживляти комсомольську ініціативу, пробуджувати творчий підхід до колективних справ, відомі. Немає було сказано й стосовно причин недоліків і недоробок. Усуваючи їх, важливо (про це говорили учасники конференції) не спускати перед труднощами, розвинути справжній комсомольський наступ на всіх напрямках, всіма силами міської спільчаної організації.

У роботі XXVII Знаменської міської звітно-виборної комсомольської конференції взяли участь завідувачий відділом організаційно-партійної роботи обкому Компартії України В. Д. Бабій, інструктор-контролер республіканського штабу студентських будівельних загонів М. А. Вергелес.

На конференції виступили перший секретар Знаменського міського комітету ЛКСМ України Б. Г. Переверзев та перший секретар обкому ЛКСМ України П. Малій.

Відбувся перший організаційний пленум новообраного Знаменського міського комітету ЛКСМ України. Першим секретарем обрано Миколу Давидова, другим — Віктора Пономаренка, секретарем — завідувачою відділом учнівської молоді — Ольгу Затецьку.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

3 поглядом

у завтра

Деян Дяков, перший секретар Толбукінського окружного ДКСМ у статті під назвою «3 поглядом у завтра» наголошує: «Під безпосереднім керівництвом партійних комітетів комсомольські організації Добруджі активно втілюють у життя, в практичні справи настанови XIV з'їзду болгарської комсомолії. В реалізації напрямку «Науково-технічний прогрес і передовий досвід — територія державної молоді» діяльну участь беруть 159 молодіжних трудових колективів. З них у промисловості — 81, на будівельних майданчиках — 24, на підприємствах транспорту — 23, у сфері торгівлі та побутового обслуговування населення — 31. Можна гордитися тим, що 24 колективи вже випустили почесне право іменуватися еталонними. Економічний ефект від впровадження розробок членів клубів науково-технічної творчості молоді становить понад чотири мільйони левів за період між XII і XIII окружними оглядами НТТМ».

Далі автор статті вказує на необхідність і далі поліпшувати стиль і методи роботи первинних організацій і обчислює комітетів ДКСМ з метою повнішого розв'язання не тільки поточних, але й перспективних завдань.

Дублери

Газета «Добруджанська трибуна» називає адресу досвіду по залученню робітничої молоді до управління виробництвом, до опанування вершинами майстерності: Толбукінський заводський завод «Добрич». Дирекція та партійний комітет підтримали ініціативу комсомольської організації підприємства, суть якої полягає в тому, щоб один день

щомісяця надавати молодим можливість виконувати самостійно обов'язки бригадира, начальника цеху, начальників провідних відділів заводоуправління — виробничого, технічного, технічного контролю, а також головного енергетика і заступника директора підприємства.

Цей експеримент проводиться не вперше. Дублери, як показала практика, непогано справляються з новими для себе обов'язками, а, повернувшись на свої постійні робочі місця, з більшою відповідальністю підходять до виконання технологічних операцій, вболівають за кінцеві результати роботи бригади, цеху, заводу в цілому. У кореспонденції журналістки Райни Ташевої під назвою «Керівник на один день» порушено актуальні питання підготовки надійного резерву керівників різних ділянок виробництва з числа молодих спеціалістів.

Ваші думки,

пропозиції,

оцінки...

З таким запитанням звернулася до читачів редколегія щомісячного видання газети «Добруджанська трибуна» для молоді «Пламчик». Відповіді допоможуть розширити та поглибити коло питань, зміст та ідейний рівень публікацій видання у новому, 1987 році — році 70-літнього ювілею Великої Жовтневої соціалістичної революції та болгарського національного молодіжного форуму — XV з'їзду ДКСМ.

У зверненні до читачів редколегія, зокрема, просить висловитися з таких питань: «Якою має бути головна передз'явська молодіжна ініціатива? Ваше ставлення до запланованої рубрики «Колі б я був» делегатом з'їзду ДКСМ? Матеріали на які теми ви хотіли б прочитати у виданні «Пламчик» під рубрикою «Молодь і революція?».

Добірку за матеріалами толбукінської окружної газети «Добруджанська трибуна» підготував Н. ДОБРИН.

Успіх в роботі й зміцненню трудової дисципліни на Кіровоградському АТП № 10021 в певній мірі сприяють виникливі матеріали, які регулярно щотижня з'являються в «Комсомольському промені». Познавчі гласності, не приховувати ні найменших промахів чи недоліків — такий девіз бойової стінки.

На знімку (зліва направо): комсомолец Юрій НАСТАУЛА, секретар комсомольської організації автоноліон № 5 Олександр МА-САНСЬКИЙ, групкомсорг КМК міського автобусного маршруту № 7 Леонід ЛЕОНОВ готують черговий випуск «Комсомольського променю».

Фото В. РУДЕНКА.

Тисяч Мк
виступу

Під таким заголовком у нашій газеті 2 лютого ц. р. був опублікований критичний матеріал, в якому піддавалися критиці господарства окремих районів за причислення факти порушення зберігання мінеральних добрив.

У відповіді голови Новоураїнського районного агропромислового об'єднання М. В. ПАПАТЕНКА говориться, що газетний матеріал став приводом для перевірки зберігання мінеральних добрив у

«ЗНАК БРАКОРОБА ПРИСВОЄНО...»

колгосп імені Леніна. Факти підтвердились: 5 тонн добрив «зберігались» під відкритим небом. Вони були завезені для внесення під посів ярих культур і очисно не використані.

Станом на 20 лютого ці добрива зібрані і внесені під оранку.

Головного агронома колгоспу імені Леніна Г. Г. Варана та агрохіміка відділа № 4 В. П. Заволоку попереджено про недопустимість повторення подібних випадків.

Голова Вільшанського РАПО М. І. СКОРУБСЬКИЙ повідомив, що факти без-

господарського ставлення до зберігання мінеральних добрив у колгоспі «За комунізм» мали місце. Критика винесена справді. Голова колгоспу В. Ф. Пилипчук та головному агроному В. С. Лівандовському вказано. У зберіганні цінного компонента для підвищення врожайності наведено порядок. Нині в колгоспі закінчується будівництво складу для зберігання мінеральних добрив.

Голова Голованівського агропромислового об'єднання І. Т. САВАРЕНЮК повідомив, що критичний матеріал «Знак бракороба

присвоєно» був обговорений на засіданні технічної Ради РАПО в присутності головних агрономів господарства району. Були заслухані звіти спеціалістів, підданих критиці в газетному матеріалі.

Головних агрономів колгоспів імені Леніна, Імени Суворова, Імени Марла Маркса, Імени Шевченка за безгосподарне ставлення до збереження мінеральних добрив суворо попереджено.

Після проведеної перевірки виконання рішення технічної Ради РАПО з питань поліпшення збереження мінеральних добрив виявлено, що в усіх без винятку складах мінеральних добрив наведено порядок.

ІМЕНЕМ

При вході до районного краєзнавчого музею у Добровеличківці встановлена меморіальна дошка, на якій зазначено, що перший комендант Кремля Яків Андрійович Стрижак — наш земляк.

Такі підтвердження знаходимо і в матеріалі «Наш земляк — поруч Леніна», надрукованому в газеті «Кіровоградська правда» від 22 січня 1961 року.

...Кому не знайомий зі шкільних підручників, кінофільмів знімок під час торжества на честь відкриття пам'ятника К. Марксу й Ф. Енгельсу та першої річниці Великого Жовтня. Тут же присутні В. І. Ленін та Я. М. Свердлов з групою делегатів VI Всеросійського надзвичайного з'їзду Рад.

Попереду, не відриваючись, дивиться на пам'ятник високий юнак у шкрянці. Це і є наш земляк Я. А. Стрижак, в недавньому минулому солдат-кавалерист.

Після Жовтневої революції він став членом виконкому солдатської секції Петроградської Ради. Це

йому доручив Я. М. Свердлов охорону делегатів VI Всеросійського з'їзду Рад.

Член КПРС із 1919-го року, дослідник ленінських фотодокументів Михайло Петрович Єрьомін знайшов документ, виданий комендантові радянських будівників ВЦВК тов. Стрижак Я. А. про призначення його комендантом Всеросійського надзвичайного з'їзду Рад, доручення йому охорони з'їзду. Підписаний Я. М. Свердловим у 1918 році...

Ось чому Стрижак поряд з Леніном на фото.

Дослідник також засвідчив, що брат Стрижака жив у Добровеличківці, дружина залишилася із дочкою у Москві...

«Ми ще мало знаємо про нашого славного земляка. Немає сумніву в тому, що відомості про життя і діяльність Я. А. Стрижака будуть набагато розширені».

Автор не помилився. Ці слова стали закликом до дії для учнів Новоураїнської восьмичірної школи. Вони й почали пошук.

ТВЕРЕЗІСТЬ — НА КОЖЕН ДЕНЬ

«ВІН І ЗАРАЗ
ІНОДІ
ЛАГІДНИЙ...»

В. Алексєєв не належить до відвертих порушників закону. Після закінчення СПТУ № 4 він працює. Правда, місце роботи змінює досить часто. Коли я запитала, чому, Валерій відповів, що йому не подобається довго затримуватися на одному місці, нудно, мовляв. Працював на «Червоній зірці», ТЕЦ, заводі «Гідросила», торговельно-закупочній базі. В останній час працює за договором на будівництві і ремонті сільськогосподарських споруд. Нині Валерій Алексєєв не тільки часто змінює місце роботи, а в періоди між своїми «зальотами» подовгу не працює, пиячить, на обліку у наркологічному диспансері знаходиться, з дружиною розлучився. Такі звинувачення на адресу цієї молодого людини висловив мені дільничний М. І. Кривоболоцький.

Матері Валерія боляче від необхідності комусь виказувати своє горе. Але найбільше її турбує доля сина. Говорить вона схвально:

— Я не знаю, коли це почалося. В дитинстві Валерій був лагідним і щирим. Та він і зараз такий... Іноді.

Через хворобу пішов у школу пізніше, навчання давалося важко. Швидко став об'єктом насмішок товаришів, а тому в школу ходити не любив. В старших класах вчителі почали нарікати: млявий, безініціативний, потапо вчиться. І коли Валерій пішов у СПТУ, певно, полегшено зітхнули.

— І все-таки, — втрутився в розмову батько Валерія, — у всьому винна міліція! Власно не «по-праву» хлющуть.

І все-таки чому ми завжди намагаємось шукати винуватців на стороні? Хто винен, що Валерій став пияти, хто винен у його невдаштованому сімейному житті? Втім, щодо сто-

сунків із колишньою дружиною, Валерій рішуче говорить: «Тут я в усьому винен».

— Я був поганим чоловіком, — говорить Валерій. — Пия, дружино...

Але Люда у розмові зі мною заперечила: «Коли ми жили разом, Валерій не зловживав спиртними напоями». І взагалі він може говорити про себе багато поганого, насправді ж він не такий поганий. Розлучення? Просто у Валерія не було ніякої відповідальності ні за неї, ні за сина, і після народження Сашка вони розлучилися. І знову я почула про друзів, які збивали Валерія з правильної дороги. Хто вони, ці друзі, так і залишилось невідомим. Говорити про них Валерій не захотів. Думаю, що ніякі це не друзі, просто «співбутильники», які вкручують у «важку хвилину», коли заманеться випити. У Валерія такі ситуації траплялися часто.

— Чому ти п'єш? — запитала я у Валерія.

— Щоб швидше минав час. А що робити?

— Невже тебе нічого в житті не цікавить? Театр, наприклад.

— Ще б чога! Ну, люблю читати книжки.

— А що прочитав останнім часом?

— Не пам'ятаю. Я останнім часом не читав. Зранку до вечора ми працюємо. Сезон!

Думки В. Алексєєва переконали мене, що організувати себе, свій час він не здатен. Та, певно, це біда не лише Валерія. Так, він нічим не відрізняється від інших ровесників. Зовні принаймні. Але за зовнішніми ознаками стоїть внутрішній зміст людини. Мене цікавить зараз навіть не те, коли і чому Валерій став пияти, влаштувати для себе якісь «полегшені» норми існування: хочу — працюю, хочу — гуляю. Питання в іншому: коли він перестав бути людиною, а вірніше, чому не став ним? Адже справжній чоловік — це завжди відповідальність і висновок! У Валерія росте син. Я впевнена, батько ніколи не вчить його поганім вчинкам. А хорошим?

В. ЛЕВЧОКО.

м. Кіровоград.

МИ ШУКАЄМО ТАЛАНТИ

У львівській спеціальній музичній школі-інтернаті імені Соломії Крушельницької на уроці сольфеджіо прозвучала пісня про рідне вакарпатське село у виконанні автора — другокласниці Дарини Дарчинцевої. Обдаровану дев'ятирічну дівчинку прийняли відразу в другий клас без екзаменів за рекомендацією учасників експедиції, яка пройшла минулого літа під девізом «Ми шукаємо таланти».

Здійснювані з ініціативи комітету комсомолу школи поїздки викладачів і стар-

шокласників по селах і містах західних областей України стали традиційними: в ході їх знаходять і запрошують на навчання найбільш здібних дітей. Учасники таких експедицій відвідують дитячі садки, музичні школи, будинки піонерів, присутні на музичних заходах. Вони постійно зустрічаються з переможцями дитячої художньої самодіяльності. Батькам педагогів радять, як розвивати нахили дітей, навчати їх музичальності грамоти.

(РАТАУ).

Понад 70 молодих швачок працюють у швейному відділенні цеху хутряних виробів допоміжного комплексу колгоспу імені Петровського Устинівського району. 23 з них — комсомолки. Здружені працею й спільними громадськими й особистими інтересами, вони згуртувалися в монолітний комсомольсько-молодіжний колектив. З місцевої сировини дівчата виготовляють дублянки, хутряні жилети, рукавиці та інші модні й практичні речі. На сім тисяч наробовців цієї продукції випускають вони щомісяця, значно перевищуючи планові завдання. На знімку (зліва направо): передовики виробництва — групномсорт КМК Тетяна ЗАБЦЬ і комсомолка Галина ПОПЕЛЮК — недавні випускниці Кіровоградського СПТУ № 14.

Фото В. РУДЕНКА.

Юрій
ДМИТРЕНКО

ПРИГОДНИЦЬКА ПОВІСТЬ

(Продовження. Поч. у №№ 118, 121-123, 125, 128, 131, 132, 134 за 2, 9, 11, 14, 18, 25 жовтня, 1, 4, 7 листопада ц. р.).

Мати, затуркана стара селянка (скільки пам'ятав її Панас, все ходила в блаженському сірому піджаку, закутана чорною, в давно вицвілих квітках, хусткою), мовчки поставила на стіл дві тарілки з борщем, картоплю та пляшку сивої самогонки. Так само мовчки зникла в сусідній кімнаті. Вона давно вже виконувала в цьому домі скоріше обов'язки служниці, ніж господині. Навіть голосу матері Панас і дотепер не міг пригадати...

За столом, заставленим тарілками з борщем, смаженою картоплею й пляшкою сивої самогонки, батько налив півстакана й синові:

— Віддаю тебе, Панасе, в сильні руки... Облещи-во зазирає гостеві у маленькі, налиті кров'ю круглі очі. — Зробить Федько Гнатівич з тебе людину... Вчися там у школі. Та не так, як при совітах учився! — зірвався раптом на крик. — Це тобі нова власть довір'я оказує... Вип'ємо, Федь Гнатівич, за те, щоб з того горобця орел вийшов. Ви там за ним придивляйтесь. А я вже в боргу не зостанусь...

Гість кривив губи в посмішці:

— Не турбуйся. Чи вперше добрим людям пособлять?.. Ось тільки порядки у нас суворі. Три місяці навчання — ніяких побачень. Потім тиждень відпустки... буде синок мати гарні зарплату й місце... Усе буде, як кажуть, абгемахт...

Так потрапив Панас у абверівську школу, де готували агенти на майбутнє... Генерал Гелен уже тоді, в 1942 році, зрозумів: легкої перемоги не буде, а тому почав готуватися до війни затяжної. Хитрий генерал бачив даліше багатьох. Він твердо знав — агентура в чужій країні буде потрібна завжди. Тому, коли один з молодих абверівців, капітан Фендінберг запропонував створити в підкорених слов'янських країнах кілька розвідшкіл, в яких готували агенти на майбутнє, Гелен відразу зрозумів перспективність цієї ідеї.

Одну з таких шкіл відкрили в Полтаві. Очолив її майор Айц, розвідник-професіонал, спеціаліст по Україні. Кандидатури «учнів» добирав сам. Вдалося набрати лише одну групу — 27 підлітків. Був серед них і Панас Зінець. Про школу згадувати не любив: «навчання» було важким. За неуспіх жорстоко карали. Двох «школярів» інструктор Федь убив прямо на плацу ударом кулака: хизуючись силою, показував прийоми оборони і «не розрхував сили».

Панас Зінець старався. Федь ставився до нього поблажливо: мабуть, батько знайшов з ним спільну мову. А одного разу закликав до себе в кімнату, налив по стаканові горілки:

— Сьогодні під вечірніх занять тебе звільняю... Випий! Вчора батька твого партизани повісили. Так що дорога твоя тепер в один бік. Іди й подумай — як будеш розраховуватися із більшовичками...

За батьком Панас не побівав. Не любив його, та все ж стало не по собі. А що коли і його так? А помирати не хотілося. Вижити, будь-що вижити в цій війні!

По закінченні «курсу» всім видали нові документи, справжні, на чужі прізвища. Тільки ось «роботи» випускники не дістали, не встигли. Спочатку прямим попаданням розбомбило школу, потім не встигли перебраться, як довелось евакуюватися геть. Власне, евакуювалися тільки вихователі-інструктори. Випускники ж одержали завдання: залишитися на території області, де їх ніхто не знає, якщо пощастить — піти добровольцем у Червону Армію, служити там вірою і правдою... І чекати, чекати — скільки б не довелося. Та ще не забути пароль, бо прийде час і їх покличуть. Таке завдання цілком влаштувало молодого, рослого Зінця. Він, приписавши собі рік, став червоноармійцем... Дійшов з наступальною армією до Німеччини, так і не побувавши в жодному бою. Зате привіз до Лубен, де вирішив жити, повну скриньку трофейних годинників і золоту фікску на здоровому зубі: добрий попався йому лікар-німець — ось уже сорок років майже минуло, а фікса тримається незрушно!

Служити влаштувався писарем в штаб дивізії. Мав гарний почерк. Там же собі й документи підправив, дописав у кілька списків на нагороди. На втримався таки. Згодом картів себе за ту безглузду необережність, та пронесло.

Найбільше боявся зустріти когось із братів. Зіткнув з полешенням, як дізнався — обоє загинули. Мати не витримала двох похоронок — злягла й теж померла ще в сорок четвертому. В Лубнах, одружившись, закінчив бухгалтерські курси, потім торговельний технікум.

Поступово забувався 1943 рік, здавалось, все минулось. Та раптом почув по радіо знайомий сигнал. Відступати було нікуди... Про нього пам'ятали...

(Далі буде).

СТРИЖАКА

НАШІ СЛАВНІ ЗЕМЛЯКИ

...Невдоволення царським урядом наростало з кожним днем. То в одному, то в іншому кінці Росії спалахували повстання. Тюрми були переповнені. Разом з групою чергових арештантів, які організували повстання, липневого дня 1916 року до Петропавлівської фортеці потрапляє і наш земляк. Тільки події, які передували початку Великої Жовтневої соціалістичної революції, дали змогу Стрижаку вийти на волю. У січні 1917 року його призначено в новгородський гвардійський полк, а у лютому цього ж року він стає членом полкового комітету і представником від дивізійного комітету до Ради Солдатських і Робітничих депутатів.

Кмітливий і відданий борець за нову владу помічають відразу. Тож у липні 1917 року Стрижака призначають ад'ютантом коменданта ВЦВК у Петрограді, а в березні 1918 року — комендантом, згодом — комендантом Московського Кремля.

Яків Андрійович встигав

усюди. Крім свого основного, виконував ще обов'язки й коменданта 1-го та 2-го Будинків Рад, а згодом — усіх Будинків Рад.

Ось як згадує ці події у своїй книзі «Записки коменданта Кремля» П. Мальков (видання третє: в-во ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардія», 1967 р.):

«...Я почав приймати справи. Обійшли ми разом з ним (Стрижаком, тобто — авт.) всі пости, познайомили він мене з організацією охорони, з порядком видачі перепусток у Кремль, передав нескладну канцелярію комендатури, і я приступив до обов'язків коменданта Московського Кремля. Стрижак був призначений комендантом одного із Будинків Рад, у які були перетворені готелі «Національ» і «Метрополь» приміщення на Садово-Каретній, на розі Мохової і Воздвиженки та Шереметьєвському провулку...».

Почалася громадянська війна. У травні 1919 року Стрижак відправляється на Південний фронт. Його призначають комендантом шта-

бу експедиційних військ 8-ї та 9-ї армій, а потім — комендантом м. Богучара.

Із жовтня цього ж року наш земляк стає комендантом штабу Південного фронту, а з лютого 1920-го одночасно виконує ще й обов'язки начальника гарнізону м. Харкова, у жовтні працює начальником гарнізону м. Курська.

Після громадянської війни у січні 1921 року Стрижак переводять до штабу Київського військового округу і призначають начальником адміністративно-господарського управління.

Та як глибокого знавця комендантської роботи його направляють до Петрограда. У травні 1921-го він і стає комендантом міста революції.

У серпні Стрижак — начальник і військовим адміністративно-господарською відділу штабу Московського військового округу, а у вересні 1922-го — у розпорядженні ВЦВК.

33-річним пішов із життя наш земляк. Було воно в нього світлим і бурхливим.

«Мені страшно малювати маму»

Маленька, чорна, мов галечка, постать на снігу перед брамою. Це перші кадри документальної кінострічки, назву якої випесено в заголовку цього відгуку. Вони мені в очах і зараз — до щемо, до болю вразливі кадри.

Десять хвилин триває фільм, а вірається в пам'ять, у серія, мабуть, назавжди. Чим же він так хвилює? Немає тут гучних слів, палких звинувачень на адресу тих, хто позбавив дітей пайдорожчого-тепла материнської любові.

ві, затишку батьківського дому. На екрані — самі діти. Їхні обличчя й очі. Їхні слова.

— Що я пам'ятаю про дитинство? Спочатку дитяча кімната міліції, потім лікарня, дитячий будинок і тепер — інтернат.

А ось, закликаючись, мов після стрімкого бігу, хлопчик переконує: — Моя мама була санітаркою, і її вбили фашисти, а тато був партизаном, потім став розвідником, і в нього влучила фашистська куля.

— Ми не готували дітей до зйомок, — скаже акіці фільму режисер Ольга Самолєвська. — Просто просили розповісти про себе. Слухати ці розповіді було боляче і страшно. Деякі навіть не включили до фільму, бо пам самим важко було повірити, що все це говорять діти без жодної підказки.

Дванадцятирічний хлопчик, рішучий, асерсиджений, схожий на бійця перед боєм, сказав: — Дорослі тьоті і дяді, котрі зараз слухають мене! Ніколи не кидайте сво-

їх дітей, тому, що коли ви станете старенькими, вас нікому буде доглядати.

Дитячі малюнки також боляче вражають: пляшка з горілкою на столі — жінка, мати, під столом. Що може бути несумісним, ніж дитинство і горе, дитинство і горілка! У фільмі є кілька «героїв» дорослих, тих, хто добровільно й свідомо проміняв щастя материнства, батьківства на пляшку. Які порожні обличчя, які жалюгідні слова!

— Дочкам чотири і шість

років. Ні — три і п'ять, ні...

Він не знає, скільки років його дітям!

Діти ростуть у інтернаті, вони не голодні, доглянуті, вони вчаться, співають про дівочини і кумедного по-лі, а ще:

Все нагадає про тебе, А тебе нема. Лишився світ, що бачив нас В останній раз...

Автори писали пісню про закоханих, а діти вклали в неї свою тугу за матір'ю.

Материнську любов не можна замінити ніяким

підкупанням. Тому і не можна простити злочину пияцтва.

Я показувала б цей фільм молодим — як своєрідне щеплення проти алкоголізму, показувала б у лікувально-трудових профілакторіях не тільки для того, щоб збудити совість, а й щоб пагадати: чекають. Адже й закінчується стрічка так само, як і починалася: маленьке, чорне, мов галечка, на снігу, дівчатко перед брамою.

— Кого ти виглядаєш? — Маму.

В. ШУНДРИНА,
студентка факультету журналістики Київського держуніверситету імені Т. Г. Шевченка.

ВІВТОРОК

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Телефільм «Михайло Ломоносов». Фільм 2. «Врата вчності». 1 серія. 9.45 — Відгукний сурмачч. 10.15 — Очевидне — неімовірне. 11.15 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Сільські горизонти. Документальні фільми. 15.30 — В. Кустодієв. За листами і спогадами. Передача 2. 16.10 — Новини. 16.15 — Розповідають наші кореспонденти. 16.45 — За безпеку руху. 16.50 — Концерт ансамблю Радянської Армії «Красная звезда». 17.30 — «...До шістнадцяти і старші». 18.15 — Екологічний щоденник. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Музфільм. 19.10 — День ракетних військ і артилерії. Виступ Головнокомандуючого

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ліричні мелодії. 10.35 — Шкільний екран. 5 клас. «Музика і література». 11.05 — Концерт Закарпатського заслуженого народного хору. 11.40 — Шкільний екран. 6 клас. Російська література. «Твір за картинкою». 12.10 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — Срібний дівочок. 16.30 — Факти свідчать. «Хто вони, «тихі сусіди»?». 17.30 — Фільм-концерт «Золото осені». 18.00 — Телефільм «Джисрела». 18.30 — Сонячне коло. 19.00 — Актуальна намера. 19.30 — А. Макайонек. «Вірочка». Вистава. 20.30 — День за днем. (Кіровоград). 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.45 — Продовження вистави «Вірочка». 22.30 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний фільм. 8.35, 9.30 — Фізика. 7 клас. 9.00, 13.10 — Французька мова. 9.55 — «На Уральській Півночі». Науково-популярний фільм. 10.05 — Учням СІТУ. Естетичне виховання. 10.35, 11.40 — Географія. 6 клас. 11.05 — Шахова школа. 12.10 — Контрольна для дорослих. 13.40 — «Педагогіка на спадщина». 1. М. Ульянон. 14.20 — Діалог в комп'ютері. 14.50 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — Волейбол. Міжнародний турнір. Чоловіки. 18.50 — «До шістнадцяти і старші». 19.35 — Міжнародний турнір з міні-футболу. Збірна Бразилії збірна Італії. 2-й тайм. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Реклама. 20.20 — Здоров'я. 21.00 — «Час». 21.45 — Телефільм «Любоща». 22.55 — Новини.

СЕРЕДА

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Телефільм «Михайло Ломоно-

сов». Фільм 2. «Врата вчності». 1 і 2 серії. 11.00 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «Перевірено практикою». Документальні фільми. 15.40 — В. Кустодієв. За листами і спогадами. Передача 2. 16.10 — Новини. 16.15 — Розповідають наші кореспонденти. 16.45 — За безпеку руху. 16.50 — Концерт ансамблю Радянської

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Концерт. 10.50 — Для дітей. Вистава. «Етюд для кварте-

3 18 по 21
листопада
1986 року

Армії «Красная звезда». 17.30 — «...До шістнадцяти і старші». 18.15 — Екологічний щоденник. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Музфільм. 19.10 — День ракетних військ і артилерії. Виступ Головнокомандуючого

ту». 11.40 — Шкільний екран. 9 клас. Історія. Ленінська газета «Іскра» на Україні. 12.10 — Художній телефільм «Матрос Железняк». 1 і 2 серії. 14.30 — Новини. 14.40 — «Доброго вам здоров'я». Профілактика і бо-

Елизабет тридцять років представлено на персональній виставці самодіяльного художника з села Трепівки Знаменського району Василя Івановича ПАЦЮКА, що діє в Кіровоградському палаці культури імені Компанійця. Основна тематика творів аматора — рідна земля, люди, які на ній працюють. М'який, ліричний почерк художника допомагає глядачу відчувати красу рідного краю у роботах «Станція Трепівка», «Знаменський ліс», «Рідне село». З німістю малює В. І. Пацюк рідних, знайомих людей. Вирішений у світлі тонах портрет матері допомагає нам побачити жінку, відчувати її людське тепло. Василю Івановичу Пацюку, як і всім радянським людям, хочеться, щоб не було війни. Це прагнення знайшло своє втілення у роботах самодіяльного художника. Це роботи «1941 рік», «Біла обеліска» та інші.

Фото Л. МАКСИМОВА.

ракетними військами стратегічного призначення, заступника міністра оборони СРСР, Героя Радянського Союзу генерала армії Ю. П. Максимов. 19.25 — Народні мелодії. 19.40 — Новини. 19.45 — Телефільм «Михайло Ломоносов». Фільм 2. «Врата вчності». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.40 — Танцює С. Раджхупаті. (Індія). 22.10 — В гостях у письменника В. Распутіна. 23.00

9-а студія. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Розлучні». 23.20 — Новини.

ЧЕТВЕР

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Телефільм «Михайло Ломоно-

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Кіножурнал «Сільське господарство». 8.35 — Драма-турція. 1 театр. М. Гоголь. «Ревізор». 8.20, 13.20 — Іспанська мова. 9.50 — «Приборкання дикунів». Науково-популярний фільм. 10.05 — Учням СІТУ. Суспільство-

знавство. 10.35, 11.35 — Зоологія. 7 клас. 11.00 — Наука і життя. 12.00 — Екран — учителю. Природознавство. 4 клас. 12.20 — Російське мистецтво XVIII століття. Живопис. 12.50 — Сторінки Історії. «Клятва на Ельбі». Про зустріч радянських і американських солдатів на Ельбі у квітні 1945 року. 13.50 — Фільм «Семеро солдатиків». 15.00 — Новини. 18.00 — Новини. 18.10 — Для всіх і для кожного. 18.40 — Із скарбниці світової музичної культури. Ф. Шопен. 21 прелюдії. 19.30 — Ритмічна гімнастика. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Кубок європейських чемпіонів з хокею а м'ячем. «Свісене» — «Вет-

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — «В об'їзді» — театральні. Вовчата. Радянсько-американський фільм. 8.35, 9.35 — Музика. 3 клас. 9.05, 13.35 — Атлантська мова. 10.05 — Учням СІТУ. Азійська біологія. 10.35, 11.35 — Історія. 7 клас. 11.05 — Час свід. 12.10 — Контрольна для дорослих. 14.05 — «Забель». По сторінках творів. 15.00 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Світ поезії. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Димасов» (Київ) — «Зеніт» («Спартак» — «Навбах»). Під час передачі. 19.45 — Голоса дітей. 21.40 — «Час». 21.40 — Фільм «Вечірнього розмови». 22.10 — Новини.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ВН 01634.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 61103.

Зам. № 624.

Тираж 61 000.

Газета виходить чотири рази на тиждень, суботу.
Друкарня імені М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград вул. Глінка, 2.